

σφριζούν μυστηριακά δυό αιμάτινα, άκοίμητα μάτι. Τό κεφάλι άκουμπάει βιασιά σ' ένα τεράπλευρο, δουλεμένο κατά τόν ίδιο τρόπο τών επιπέδων. Έτσι, σφηνωμένο άνάμεσα δυό αδιάσειστων, πετρωμένων δγκων, πού ζώω; μ' αυτού; δ καλλιτέχνης; νά θέητε νά δώσει τόν ήθικό όριμό τού δίχως; διεξήδη Πόνον, ξαφνίζι και ταράζει κείνον πού ζητάει τή νέα διατύπωση. Τά αϊτήματα είναι πάντα τά ίδια; ίδιος άπομένει κι ό κύκλος τους. Τό μορφολογικό θά τά ξινακαιουργώσει, ύψώνοντί; τα ζσα με τήν περιωπή πού τους έδωκε ή φύση και τό πολύπλοκο τής ζωής. Οι τεχνίτες τού σήμερα, στην ούσία, δέν έχουν νά πούν τίποτε περισσό-ερα άπό τούς τεχνίτες τού χτές. Στη φράση έχουν νά πούν, γιατί άτό κείνην πιά έξωριάται νά ίδούμε βαθιά ή ριχά. Νέους σιλίστες, νέους μορφολόγιστες, νέους έκδηλωτές, πού ν' άνάβουν τό φώς τό Ένα με άλλουώτικη χειρονομία, κάτω άπό γλόμτους καινούργιων μηχανισμών, και πρωτότυπων χρωματικών συνδυασμών, ώτε νά μίς συγκινεί πιδ παράξενα και πιδ πλιτενά, αλώνοντας γύρω στή σκια συγκέντρικοί; κύκλους άπειρους, ώ; εκεί πού πιά δέ φτιάνει τό γυμνό μάτι. Αδού; χρειζόμαστε στόν καιρό μας, πού ό άνθρωπος έπιστημονικός και βιθυστόχαστος άπό κληρονομιά, δέν έχει παρά σκαμμένους τόιους νά ξινασκιάφει και αλέβες γνώριμες νά ξα σχυπηθεί. Και τό θέλγητρο δ'ο είνε στό πώς θά ξεταχτούν ψηρά τά νερά, με ποιά καιπιύλη, και πώς θά φανταζούν σά χέ;ια μας τά παλιά ξεχωσμένα χρυσάφια.

Ο Στεργίου, ξεχωρίζοντας μέσα σιούς νέους γλύπτες για τήν πρωτοτυπία του, πολλά γνωστά θέματα θά μ'ά ξινακαιουργώσει. Γιατί μαζί με τή συμβολική σκέψη πού τόν χαρακτηρίζει και με τό ανθρώπινο αίτημα, ξέρει τό επιστημονικό μέρος τής τέχνης του κολά κι έχει αυτοπεποίθηγη. Δέ χρειάζεται παρά νά δουλέφει άγρυπνα και αυτηγά. Ίσως θά τού ήτιν άπαραίτηγη και μιá δεύτερη μελέτη σά γλυπτικά τής αρχαία; ελληνική; καλλιτεχνίας και στή νεώτερη ελληνική ζωή. Τό;ε θά γινόσινε στό ύφος πιδ έλαφρό, και τό έργο του θά ταίριαζε πιδ πολύ με τό βάθος πού στήνει ή όλόγερα διαφανη φύση για τούς άξιους; νά φανταστούν και νά κλάσουν.

ΕΙΡΗΝΗ Η ΚΟΗΝΑΙΑ

Ο ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Βήκε τό 4ο φυλλάδιο τής «Σύγγας» με πλούσια περιεχόμενα, πελά και έμμετρα, τών κκ. Κωστή Παλαμά, Μαλακάση, Άλκη Θυρίλου, Φιόρα, Φλήντα, Πάνου Δ. Ταγκόπουλου, Γιάννη Άργέμη, Α. Παπαμά κλπ. Ο Κ Παλαμά; δημοσιεύει τού, ύπεροχους σόι;ύ; στίχους:

Έρμα τού δέντρου μου τό κλώνια, όλα γδυτά,
ξερόφυλλο, χλωρόφυλλο στή μαύρη γή πεσμένο

ποθ;τά πόδια, ώ πόδια μαμαροχυστά,
πατήστε με, σ'ς περιμένω.

Έρμα τού δέντρου μου τό κλώνια, όλα γδυτά,
ξερόφυλλο, χλωρόφυλλο στή μαύρη γή πεσμένο
τρανή πνοή με τό φτερά τά δυνατά,
σίρε με, δείρε με, σήκωσέ με,
γύρνα με, γύρνα, κατάλυσέ με,
σέ περιμένω.

Φύλλα ξερά,
ο;ς καρτερώ,
πόδια πνοή,
Έρωτα, Θίνατε, Θεοί.

— Άπό τά τελευταία «Φύλλα» ξεχωρίζουμε ένα ποίημα, άληθινά διορφο και δυνατό, τήν «Τρυγηδία» τού Μίλιου Κουντουρά. Ό τόσο, άποφοίμε πώς γράφουν τόσο δημοτικιστές εκεί μέσα. Έστερ' άτό τή ήρ'ω η πούκανε τό λογιστήριο τού περιοδικού, πώς αϊσώι πού βγαίνουν τά «Φύλλα» είναι άτ' όλα και μόνο δ η μο τι κι σ τ ε ς δέν είναι.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΓΚΥΡΑΣ

— Τού Σού τσομαν, άπό τά άγνωστα σχεδόν εις τήν Ελλάδα έργα του — αν έξαιωσώμεν τήν «Τιμή» και τή «Μυγδα» τι άλλο είχαν τήν ευκαιρία νά γνωρίσουν ως τόρα οι Ρωμιοί; — άπόσε ή Άγκυρα ένα άπό τά δυνατώτερα μυθιστοήματα. Είνε ό «Δρόμος τών Γάων», δυνατο στην έμπνευση, κολοσιμμένο, με μεγάλο ενδιαφέρον. Πωλιέται δρ. 2.

— Κι άλλο άτό οι καλλίτεροι τού Κνούτ Χάμσον έργα, ό «Πάν», άφιερωμένο στην ιδιοτροπή ζωή και ό τσαγκό τέος τού λογιώθ Θωμά Γαλαν στό μιστήρι τού δάσους και τά θέλητρα τού κηηηού, τυπώθηκε στή βιβλιοθήγη τής «Άγκυρας». Μεσφροιστής; ό Νιρβινας.

— Τή ζουμερή; και φωτισμένη; βιβλιοθήκη τών δασκάλων έτύπισε καινούργιο τεύχος ή «Άγκυρα». Άφιερώνεται στό μεγάλο έργο τού Άγγλου παιδωγοού Σπέστερ και ο;ει δίνει μεθοδική, πρακτική, σωστή διάταξη του. Απαράιτη σ' όλους τούς δασκαλους μας. Δρ. 1 25.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΜΕ ΤΑ ΣΚΩΜΜΑΤΑ. Η έκδοτική έπιχειρεία «Τα Έργα» ώ; πρώτο βιβλίο στή σειρά τής «Άριστα δράματα» μ'ά. έδωσε τήν τραγωδία τού Σήμ Μπενέλλη: «Ο δειπνος με τά σκώμματα», μεταφρασμένη άπό τό Ν. Πουρόη. Σώνει να μεταφρασει ένα έργο ό Παρούσης για νά πάρει άπέσως τό έργο αυτό νέση στή ειλολογία μας. Μά «Ο δειπνος με τά σκώμματα» δει μόνο ως μεταφραση, μά και ώ. έργο είναι άπό τά πιδ δυνατά πιδ φανήσανε στό νεώτερο θέατρο, κ' είναι κρημα πιδ ένα τειο έργο, αν και μεταφρασμένο άπό τά 19:1, δέν άξιωθήκα;ε να τό δώδμε άκρημα κι άπό τή σηνή. Τό λόγ; πύθναι κι άκρηκα νόστιμος, τονέ λέει ό Ποριώτης στό σύντομο πρόλόγό του.